

чека кажемъ, че планетата е била наблюдавана два пъти, единъ пътъ въ времето на сръдъкъстоинието въ P (черт. 84), а други пътъ подиръ малко време слѣдъ него въ P_1 ; тогава въ тр.-кътъ ST_1P , ще е знайна стърната ST_1 , сир. радиусътъ на земната орбита, кой ся приема за 1, и двата жгъла ST_1P_1 (жгълното разстояние на планетата отъ слънцето) и T_1SP_1 , кой е равенъ на разликата между жгълътъ TST_1 и PT_1S , които не е можно да си намѣрятъ, като знаемъ времената на въртеннята земно и на планетата около слънцето и промеждината между времената на двѣте наблюдения. Като решаваме този тр.-никъ, имаме

$$\frac{SP_1}{ST_1} = \frac{\sin ST_1P_1}{\sin SP_1T_1}, \text{ отъ дѣто } SP_1 = \frac{1 \sin ST_1P_1}{\sin SP_1T_1}, \text{ дѣто жгълътъ } SP_1T_1 \text{ ще бъде известенъ, защото ся известни останалытъ два жгъла на тр.-кътъ } ST_1P_1.$$

И тѣй е намѣreno че разстоянието на Марса е равно 1,5; на Юпитера — 5,2; на Сатурна — 9,5; на Урана — 29,2; на Нептуна 30,2, като земаме за единицѫ разстоянието на земната отъ слънцето.

106 ЗАКОНЪТЪ НА БОДЕ. Между разстоянията на планетата съществува приста зависимостъ, която е известна подъ името законътъ на Боде, нарѣчена по името на Берлинскъ астрономъ Боде, който открылъ този законъ въ 1778 годинѫ. Този законъ състои въ слѣдующето: нека напишемъ геометрическа пропорция, която ся наченва съ 3, знаменатель на която е 2, и предъ первыйтъ членъ да туремъ 0, сир. 0,3,6,12,24,48,96; да додадемъ сега по 4 на всяко число, ще получимъ 4,7,10,16,28,52,100; като раздѣлимъ най послѣ всяко число на 10, ще намѣримъ: 0,4,0,7;

Черт. 84.

